

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 202/09-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. júna 2009 predbežne prerokoval sťažnosť J. M., Ž. (...), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 5 T 143/05 v období po vydaní nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 128/08 z 3. decembra 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. M. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. januára 2009 doručená sťažnosť J. M. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“)

postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 T 143/05. Sťažovateľ namieta prietahy v uvedenom konaní v období od vydania nálezu ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 128/08 z 3. decembra 2008 (ďalej len „nález ústavného súdu z 3. decembra 2008“).

Sťažovateľ k sťažnosti pripojil žiadosť o ustanovenie advokáta v konaní pred ústavným súdom dôvodiac, že *„bol dlhodobo vo väzbe“*, pričom jeho *„súčasnú príjmy nepokryjú náklady spojené s obhajobou pred ústavným súdom“* a *„nevlastní žiaden majetok použiteľný na tento účel“*.

Zo sťažnosti, z jej príloh, ako aj zo súvisiacich spisov ústavného súdu (III. ÚS 128/08, I. ÚS 101/09) vyplýva, že sťažovateľ je trestne stíhaný na základe obvinení vznesených vyšetrovateľom Okresného úradu vyšetrovania Policajného zboru Ž. uznesením z 12. marca 2002 pre trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 215 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v znení účinnom do 31. augusta 2002 (ďalej len „Trestný zákon“) a uznesením z 10. apríla 2002 pre trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1 a 2 písm. d) Trestného zákona v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: OÚV-309/10-ZA-2002.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol:

«Dňa 23. augusta 2005 podal prokurátor Okresnej prokuratúry v M. nanovo na sťažovateľa obžalobu vo veci, ktorá mu bola vrátená na došetrenie na Okresný súd v Žiline.

Obžaloba – trestná vec proti sťažovateľovi je vedená na Okresnom súde v Žiline pod sp. zn. 5 T 143/05.

Na základe výzvy Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 128/08-35 ohľadom prejednávania sťažnosti sťažovateľa na prietahy v konaní v trestnej veci vedenej na Okresnom súde v Žiline..., procesná sudkyňa uviedla vo svojom vyjadrení okrem iného aj to, že „V uvedenej trestnej veci je nariadený termín hlavného pojednávania na deň 19. 12. 2008, ktorý ako najbližší možný termín prichádza do úvahy v rámci pracovnej zaťažnosti senátu a zároveň pri rešpektovaní všetkých práv obžalovaného“».

Ďalej sťažovateľ uviedol, že nálezom ústavného súdu z 3. decembra 2008 bolo vyslovené porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 T 143/05. Ďalej bolo prikázané okresnému súdu v uvedenej veci konať bez zbytočných prietahov a bolo mu priznané finančné zadost'učinenie v sume 30 000 Sk.

Podľa sťažovateľa postupom okresného súdu v jeho trestnej veci sú naďalej porušované jeho označené práva, keď uvádza, že *„pojednávanie vo veci jeho obžaloby dňa 19. decembra 2008... bolo zmarené, a to procesným konaním súdu, keď súd až na výzvu sťažovateľa a jeho právneho zástupcu zistil, že sťažovateľ a jeho zástupca nemajú doručení obžalobu“*. Takéto konanie okresného súdu považuje sťažovateľ za konanie so zbytočnými prietahmi.

Po *„zmarenom pojednávaní“* uskutočnenom 19. decembra 2008 podal sťažovateľ predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní, ktorú predseda vyhodnotil v celom rozsahu ako nedôvodnú.

Sťažovateľ *„nesúhlasí s predmetným vyjadrením predsedu Okresného súdu v Žiline zo dňa 19. 1. 2009, sp. zn. 1 SprS 4/09 a obracia sa preto na Ústavný súd Slovenskej republiky so sťažnosťou“* a žiada, aby ústavný súd vo veci rozhodol o porušení jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 T 143/05 a aby prikázal okresnému súdu konať v jeho právnej veci bez zbytočných prietahov. Ďalej žiadal, aby mu ústavný súd priznal *„finančné zadost'učinenie podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky v sume 10 000,- €“*, ako aj *„trovy konania“*.

Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že spis okresného súdu sp. zn. 5 T 143/05 sa od 24. februára 2009 nachádza na Krajskom súde v Žiline (ďalej len „krajský súd“)

na rozhodnutie o sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu z 30. januára 2009 o nevyhlúčení predsedníčky senátu z rozhodovania v jeho trestnej veci.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti účastníkov konania.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd po oboznámení sa so sťažnosťou a s jej prílohami dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľa je zjavne neopodstatnená.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti

medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov (I. ÚS 56/03, II. ÚS 70/00, IV. ÚS 66/02).

Právny názor ústavného súdu o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti vychádza z toho, že konanie bolo síce začaté v roku 2005 a po takmer štyroch rokoch nie je právoplatne skončené, ale uvedený stav je potrebné posudzovať komplexne a do úvahy treba zobrať skutočnosť, že sťažnosťou je namietaný postup okresného súdu v období po vydaní nálezu ústavného súdu z 3. decembra 2008, ktorým mu ústavný súd uložil povinnosť konať v predmetnej trestnej veci bez zbytočných prietáhov. Je tiež potrebné prihliadnuť na dĺžku doby, ktorá uplynula od vydania predchádzajúceho nálezu v tej istej veci.

Ústavný súd zistil, že odo dňa vyhlásenia nálezu ústavného súdu z 3. decembra 2008 do dňa podania sťažnosti ústavnému súdu (28. januára 2009) neuplynuli ani celé dva mesiace. Uvedený nález bol právnomu zástupcovi sťažovateľa doručený 22. januára 2009 a nadobudol právoplatnosť 23. januára 2009 (5 dní pred doručením sťažnosti).

Z priložených listinných dôkazov vyplýva, že hlavné pojednávanie uskutočnené 19. decembra 2008 bolo z dôvodu, že sťažovateľ a jeho obhajca namietali nedoručenie obžaloby, odročené na 30. január 2009. Ústavný súd ďalej zistil, že predseda okresného súdu v odpovedi na jeho sťažnosť uviedol, že z uznesenia krajského súdu č. k. 1 Tos 63/2008-1486 z 10. septembra 2008 vyplýva, že obžaloba mu bola riadne doručená 3. augusta 2004 (č. l. 242). Sťažovateľ ani nevyčkal na ďalší postup okresného súdu v jeho trestnej veci (na termín hlavného pojednávania nariadený na 30. január 2009), ale sťažnosťou z 27. januára 2009 sa obrátil na ústavný súd vo veci namietaného porušenia svojich označených práv.

Vzhľadom na to, že predmetný spis sa t. č. nachádza na krajskom súde, kde bol predložený 24. februára 2009 na rozhodnutie o sťažnosti proti prvostupňovému uzneseniu z 30. januára 2009, okresný súd nemôže vo veci konať. Sťažnosť sťažovateľa smeruje iba proti okresnému súdu. Ústavný súd je podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný

petitom návrhu, a preto nemôže rozširovať okruh potenciálnych porušovateľov označených práv sťažovateľa.

Opísaný postup okresného súdu počas necelých dvoch mesiacov od vydania nálezu ústavného súdu nesvedčí o tom, že by vznikla situácia, ktorá by signalizovala zbytočné prietahy spôsobené nečinnosťou okresného súdu v danej trestnej veci, a tým aj možnosť porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Vzhľadom na to, že sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá, tak ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia, ústavný súd sa už nezaoberal jeho žiadosťou o ustanovenie právneho zástupcu na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok

V Košiciach 11. júna 2009